

Hankó Pál nekrológ

2015.10.06. Békés

Immár 15 hónapja történt...

Július eleje volt, azon a nyári napon mindannyian döbbenet megálltunk, megtorpantunk, rossz hírt kaptunk. Szinte kételkedve, értetlenül fogadtuk „Hankó Pál kritikus állapotban, kórházban van”.

Teltek a napok, hetek, hónapok valamennyien reménykedtünk és bízunk a gyógyulásában. Hittünk abban, hogy erős a szervezete és az éber kóma egy állapot, és van remény és vannak csodák is...

Mi valamennyien, akik ismertük, rendíthetetlen kősziklaként tekintettünk rá, karizmatikus egyénisége, lényéből fakadó optimizmusa, az a képessége, amivel elősegítette a párbeszédet, ahogyan belépett az ajtón, ahogyan időt szentelt a vagyonőrökkel folytatott beszélgetésekre, beosztotta az idejét és pontos volt. Ezek a tulajdonságai, szokásai, amelyeket láttunk és tapasztaltunk, kialakított róla egy képet, ezeket átvettük tőle, ezzel is felvértezett minket.

Emlékképeink egyike, amikor fogadta a mobiltelefon hívást, a nevét mondta ilyenkor: „Hankó”.

A szakmában, a civil biztonsági iparágban, a szakmai köztestületben ismertük, tiszteltük. Magáénak tudhatta a szakmai népszerűséget, amire rászolgált, amiért megszolgált. 1998-tól a Szakmai Kamaránk megalakításában, a szervezet működésében vállalt feladatot. A köztestületben betöltött tisztségeit, mindig választással nyerte el. A szakmai érdekképviselő számára hivatás volt. Talán, ha az ókorban él, rácsodálkoztak volna, a környezetében élők, hogy milyen különös hadvezér. Az ifjú generáció az ő vezetése alatt, csatákba vonulhatott, igazi küzdelmeknek voltunk a részesei. Lehetőséget kaptunk arra, hogy megtaláljuk az utunkat, megtanuljuk a szakmát és tapasztalatot szerezzünk.

Azt mondta egyszer nekem, még a 90-es években: *„Az út amin, menni kell, göröngyös és előfordul, hogy nem lesz kitáblázva az irány. Ez esetben, lehet, hogy nem találunk olyan személyt sem, aki útbaigazítást ad majd. Azt, hogy jó úton haladunk-e nem érdemes kétségbe vonni, majd megtapasztaljuk.”* Ma már tudom bármerre is indul majd az ember, a kapott útravaló egy életre szól.

2015. október 05-én olykor napsütés váltja fel a hatalmas záporosót. Szomorú őszi nap, amely a békéscsabai kertekben a virágzó krizantémokra köszöntött. Az Evangélikus Nagytemplom egyik ajtószárnya még nyitva áll. A közlekedési jelzőlámpák a szürkületben sárgán villognak, sötétedik. A vagyonőrök a szolgálati helyeken egymásnak adják át a szolgálatot és azt, hogy a mai napon életének 56. évében Hankó Pál távozott...

Valamennyien tudjuk, hogy itt hagyott mindent örök emlékül.

Nyugodjon békében.

Kovács Eszter